

Českomoravská
NÁRODNÍ POUŤ

Einsiedeln

6. června 2010

10.30 – 12.15 **Příležitost k přijetí svátosti smíření** ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.

12.15 **Sraz** poutníků před bazilikou a průvod do kostela.
Národní kroje jsou vítány!

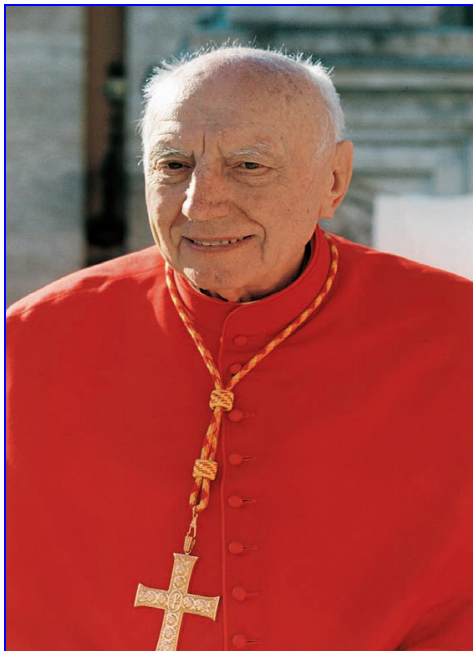
12.30 **POUTNÍ MŠE SVATÁ**
*Hlavní celebrant je **Otec biskup Karel HERBST**, světící biskup pražské arcidiecéze.*

Na varhany nás doprovází paní Dr.med. Odette Branná z Luzernu.

Zakončení pouti hned po mši svaté *pozdravem Panně Marii.*

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „*Drei Könige*“ na náměstí za parkovištěm.

Upozornění: *Bohoslužby v sobotu 5.6. ve Winterthuru a v neděli 6.6. v Bernu a Zürichu SE NEKONAJÍ!*

16. dubna 2010 zemřel v Římě kardinál **Tomáš Špidlík**, nejvýznamnější český teolog žijící v zahraničí, světově proslulý znalec spirituality křesťanského Východu, významný představitel ekumenického úsilí a uznávaný reprezentant a propagátor české kultury. Celý svůj život zasvětil praktické službě jednotě křesťanů.

Za své zásluhy byl jezuita Tomáš Špidlík papežem Janem Pavlem II. v roce 2003 jmenován kardinálem. Nejvýraznějším rysem jeho osobnosti byla mimořádná schopnost osobních styků a navazování přátelství. Byl znám jako hluboká duchovní osobnost a rádce. V roce 1995 dokonce dával jako první Čech duchovní cvičení papeži a jeho spolupracovníkům.

Je nositelem několika doktorátů *honoris causa* a státních vyznamenání. Asi největší ocenění dostal 28.10.1998 od prezidenta Václava Havla: *Řád T.G. Masaryka* za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva.

Kardinál Špidlík naposled navštívil svou vlast loni v září, kdy doprovázel papeže Benedikta XVI. na jeho cestě po České republice. Mnozí krajané ze Švýcarska jsme se s ním ještě osobně setkali loni v Římě začátkem října při české mši v bazilice sv. Petra.

Poslední rozloučení s naším Otcem kardinálem Špidlíkem v Římě se konalo 20. dubna u sv. Petra. Závěrečné pohřební obřady vedl sám Sv. Otec. Pak jeho ostatky byly převezeny do vlasti a je pohřben podle svého přání v jezuitské kryptě na moravském Velehradě.

Jedna z myšlenek Otce kardinála, vhodná před volbami v ČR:

„Lidé, znechucení politikou, se tážou, jak by měli politiky a politiku brát, aby vůči demokracii nezahořkli. Na to odpovídám: Slovo politika pochází od řeckého polis-obec, život ve společné shodě.

Tam musí každý přinést něco hezkého, co lze ocenit. Ulice zametáme, v parcích pěstujeme květiny. A do parlamentů musíme posílat inteligentní osoby, které budou předkládat dobré iniciativy, ne si osobně nadávat. Jak se situace v posledních letech zhoršila, ukazují rád na jednom příkladu: *Našel jsem ve starém časopisu z roku 1946 zprávu o debatě v italském parlamentu. Byla tam ve zkratce shrnuta řeč premiéra De Gasperiho. Po něm přišel na řadu vůdce opozice. Začal těmito slovy: "Děkuji panu kolegovi za jeho jasný program. Pochopitelně on mi promine, když já teď vysvětlím, že my vidíme problém jinak."* To byl ještě parlament, kde řeč znamenala, že se mluví o možnostech. Dnes si v parlamentech lidé nadávají a hrubě se osočují. Jsou to ještě zástupci spořádaného soužití v jedné obci? Stane-li se politika znovu opravdovou službou pro polis, budeme si politiků opět vážit.

Poslední slova pana kardinála Špidlíka, než upadl do agónie: „**Celý život jsem hledal Kristovu tvář. Těším se, že ji nyní už uvidím.**“

Z (předvolební) úvahy Karla Čapka:

Jako dítěti mi byly nejasné některé věci z biblické dějepřavy: co se stalo s pastýři, kteří se v Betlémě ve chlévě klaněli novorozenému dítěti, a kam se poděli Tři králové, kteří za ním doputovali až z takové dálky. Jaksi jsem očekával, že by na Velký pátek měli doběhnout k Pilátovi a zastat se Ježíše...

Dnes jako dospělý si spíš myslím, že dokonce několik pastýřů z Betléma se přišlo podívat na ukřižování, neboť lid miluje zábavu. „To byla mela, lidičky, tam jste měli být!“ – vypravovali pak.

A ti betlémské pastýři žijí podnes, ochotni vítat každého, kdo přichází, a kamenovat toho, kdo něco vykonal. Jsou ochotni se klanět; ale klanění není závazek. Jsou ochotni volat slávu; ale sláva není přísaha. Jejich místo je tam, kde je nějaká podívaná: stejně v betlémském chlévě jako na Golgotě; jednou jim káže anděl, podruhé je ponouká Kaifáš. Jsou ochotni poslouchat kohokoliv: s anděly zpívat „Hosana!“ a s lidmi křičet „Ukřižuj!“ Jim se nic nestane, nic neriskují, ani svou čest. Jsou to lidé davu. Bohužel, každý z nás může být člověkem davu!

Dnes už ovšem nejde o Mesiáše a nezjevují se andělé ani hvězdy na nebi;

jen ti pasáčekové zůstali se svou vrtkavostí a krátkou pamětí. Jsou lépe organizovaní než tehdy a **místo anděla jim hlásají noviny (dnes bychom řekli média), mají-li volat „Hosana“ nebo „Ukřižuj“.** Pastýři betlémské už nečekají na hvězdu, stačí jim jakákoliv rachejtle (dnes bychom třeba řekli: slib levnějšího piva!). Pokud je na nich, půjdou se klanět první prskavce... Dav nevytvoří dobrý režim, na ten je potřeba velmi dobrého rozumu; a nadto ještě silného vědomí povinnosti a odpovědnosti.

Vědomí povinnosti a odpovědnosti: to jsem právě jako chlapec čekal od pastýřů betlémských: že se postaví před Piláta a řeknou: „Pane, my nejsme hloupý dav. Když jsme se už jednou pro něco rozhodli, dovedeme za tím také stát. Je to věc naší cti!“

Historie betlémská, Lidové noviny, prosinec 1926.

LIKVIDACE KLÁŠTERŮ v roce 1950

V dubnu tohoto roku uběhlo šedesát let od této tragické události novodobých českých dějin, srovnatelné snad jen s řáděním husitů ve středověku.

Smrť dvůr – patřící klášteru v Teplé – v r. 1989, kdy ho opustilo komunistické JZD

Už v r.1949 se pokusil komunistický režim zlikvidovat katolickou církev „dohodou“ s biskupy. **Neúspěšně!**

Bylo nutno zvolit razantnější formu likvidace. Dostala název: akce „K“ (kláštery). Akce začala zatčením deseti představených klášterů a jejich soudem, který probíhal od 31.března do 4.dubna. Autoři akce se inspirovali dějinami: Proces se konal ve Svatém týdnu a rozsudek byl vnesen na Velký pátek 1950. Brzy následovalo „plošné řešení problému“. Nejvyšší komunistické vedení pověřilo Stb a Státní úřad pro věci církevní, aby akci „K“ naplánovalo a vykonal. Výsledkem byl dokument, který se podobá směrnicím k vojenskému přepadení. Zárok měl být jednorázový, noční a tajný. Zúčastnilo se ho v Čechách a na Moravě celkem 270 členů Tajné bezpečnosti a 946 příslušníků policie. Použito bylo 71 autobusů a 129 osobních vozů. Akce se konala v noci ze 13. na 14. dubna 1950.

Přepadeno bylo celkem 219 mužských klášterů a řeholních domů (ženské kláštery byly likvidovány později, protože tisíce sester pracovaly v nemocnicích a sociálních ústavech a komunisté neměli dost náhradních pracovních sil). Oně jedné dubnové noci se náhle změnil život 2376 řeholníků z 28 řádů. Byli svezeni do koncentračních táborů, mnoho jich bylo přímo uvězněno, mladší byli posíláni na vojnu k PTP.

Za akcí „K“ nebyl nikdy nikdo potrestán. Mimo škod mravních, došlo k mnoha škodám kulturním a hmotným. Na první pohled to vypadalo, že oně dubnové noci Bůh kdesi spal. Ale vznikl další dějinný paradox: Najednou byli pohromadě příslušníci nejrůznějších řádů, v kriminálech se potkávali i s kolegy z různých diecézí, a bývalé nevraživosti se rozplynuly. Navíc byli v kriminálech promícháni s dalšími politickými vězni i ostatními potrestanými, a právě kněží byli psychickou oporou těmto spoluvězňům a díky jim si každý našel ten „svůj“ vztah k víře!

(Z článku J. Šilhavé *Naše rodina* č. 16/2010)

NOVÝ PRAŽSKÝ ARCIBISKUP (uvedení do této služby 10.4. 2010)

Dne 13. února 2010 jmenoval papež Benedikt XVI. 36. arcibiskupem pražským **Domínka Duku**, dosavadního biskupa královéhradeckého. Narodil se 26.4.1943 v rodině vojenského důstojníka v Hradci Králové, kde v roce 1960 maturoval. V dalším studiu mu zamezil komunistický režim. Vyučil se zámečnickem, pracoval v hradecké továrně a absolvoval základní vojenskou službu.

V r. 1965 byl konečně přijat ke studiu teologie a v r.1970 byl kard. Trochou vysvěcen na kněze. Mezi tím se stal tajným členem dominikánského řádu. Brzy mu však komunisté zakázali veřejně vykonávat kněžskou službu, opět se stal dělníkem. Dále však tajně studoval v Polsku, organizoval řeholní život mladých dominikánů, zapojil se do samizdatu (tajného vydávání knih). V r.1981 byl na 15 měsíců uvězněn v Plzni na Borech (kde v té době pobýval i Václav Havel a J.Dienstbier).

Myšlenky z prvního kázání nového arcibiskupa Dominika:

„Začali jsme bohoslužbu čtením z knihy knih. Bible je pramenem naší civilizace a kultury. S ní je spojen i náš vstup do knižní kultury národů Evropy a začínají s ní naše písemně zaznamávané dějiny... Naše kultura, civilizace, ale i politické dějiny byly tvořeny společným úsilím Čechů, našich krajanů německého jazyka a Židů. *Na jejich úsilí, ne na jejich sporech*, stojí sláva minulosti a kouzlo přítomné Prahy.

Hlásat evangelium znamená hlásat život a naději na život...Nesmí se však zapomínat ani na racionální argumentaci. Víra není plodem fantazie, vášně či ideologického imperativu! Je svobodnou a rozumnou reflexí zralého člověka.

Vstupuji do katedrály, kde odpočívají svědci evangelia: sv. Vít, Václav, Vojtěch, Jan Nepomucký a další. Také je to místo posledního odpočinku českých knížat a králů; místo, kde jsou podle přání Otce vlasti Karla VI. uloženy svatováclavské korunovační klenoty – tedy

symboly české státnosti. Tato katedrála je však i vertikálou Pražského hradu a zemí Koruny české. Nikdy nad ní nevlál cizí prapor, ani hákový kříž, ani rudá vlajka se srpem a kladivem. I v obsazeném hradě zůstávala ostrovem Boží přítomnosti a naší svobody... Ona tedy chránila a nesla národ v těžkých dobách... Kříž na nejvyšším vrcholku katedrály je symbolem a vazbou nové civilizace života lásky, setkáním Boží vertikály s horizontálou člověka.

Mám nastoupit na místo, kde byli takoví biskupové jako sv. Vojtěch, který bojoval proti otroctví a mnohoženství. Jan z Jenštejna podporoval právo vdov na dědictví. Kardinál Harrach se vzepřel násilné rekatolizaci, arcibiskup Beran řekl rázně „NE!“ komunistické diktatuře. Kardinál Tomášek zde 25.11.1989 nadšeně zvolal: „Církev je na straně národa!“

Tváří v tvář novému úkolu se cítím slabý... a proto prosím o vaši pomoc.“

A z jeho druhé úvahy při rekviem za oběti polského letec. neštěstí:

Stala se tragédie a jako lidé se ptáme, kdo to zavinil? Zjišťujeme, že nikdo. Příčinou byla mlha. Za tu může leda Bůh. V tomto bodě se setkáváme se starozákonním Jobem, který k zodpovědnosti volal Boha, dokonce ho přímo obvinil. Můžeme Bohu znovu vyčíst Katyň, Osvětim, Sovětské gulagy a vůbec všechnu bídu světa. A Bůh mlčí a nebrání se.

Bůh se totiž vyjádřil už dávno: Do našeho světa postavil svého Syna, aby nás vyvedl z nekončícího řetězce vin, křivd, násilí, msty a nového násilí... My jsme ho ukřižovali a Bůh se nepomstil. Nechce, aby se cokoliv takového opakovalo... Raději se tedy ptejte: Bože, co nám tím chceš říci? Proč musíš tak mocně zvyšovat hlas?... Pochopíme...?

POMNÍK kardinálu BERANOVI

Josef Beran se stal pražským arcibiskupem roku 1946 po návratu do vlasti z koncentračního tábora v Dachau. Po převratu v r.1948 se odmítl podřídit nastupujícímu komunistickému režimu a po dalších 16 let byl vězněn na různých místech bez možnosti styku s veřejností. V r. 1965 byl Beran jmenován kardinálem, komunisté ho však přinutili opustit Československo a zůstat v Římě. Když v r. 1969 zemřel, byl na přání papeže Pavla VI. pochován do krypty chrámu sv. Petra ve Vatikánu, kde jsou téměř výlučně pohřbíváni papežové.

Jeho pomník (dílo sochaře Stanislava Hanzíka) je koncipován jako postava pokorně klečícího kněze před otevřenou kamennou bránou. Pomník je umístěn před budovou Teologické fakulty v Praze v Dejvicích. Byl odhalen a požehnán 7. prosince 2009, v roce 40. výročí Beranova úmrtí.

„Brzy pochopil zručnost komunistické ideologie a tomuto nebezpečí se celou bytostí před zraky církve i celé veřejnosti s odvahou pevně postavil, aby hájil hodnoty dobra, lásky a pravdy“ zdůraznil kard. Vlč při odhalení pomníku.

Kláster MAGDENAU – 10. dubna 2010

Iveta Jakoubková z Plzně přijetím řeholního oděvu řádu cisterciacek se stala **sestrou Marií Juliánou** a začala svůj dvouletý noviciát – přípravu na první řeholní sliby. Je tak už pátou českou sestrou v tomto klášteře u St. Gallenu. Za Českou misii jí rádi přejeme a vyprošujeme trpělivost a vytrvalost i ostatní potřebné dary Ducha Svatého.

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1
- Bern:** každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
- Aarau:** každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich. **(Končí 23.06.2010 a znovu začíná 01.09.2010)**
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „křížové cesty“, v měsíci květnu „májové pobožnosti“. **(Končí 24.06.2010 a znovu začíná 02.09.2010)**
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Každá poslední neděle v měsíci** – setkání po mši svaté v Zürichu ve farním klubu asi do 21.30 hod. Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!
- Slovenské mše sv.:** v Zürichu: každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v Basileji: každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v Bernu: každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v Ženevě: každou **1.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v kapli sv. Terezie, 14, Avenue Peschier
v Lausann: každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugène-Grasset
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, salesián
(Upozornění: V době OD 12. července DO 15. srpna jsou slovenské mše svaté pouze v neděli v Zürichu!!!)

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch !!!

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

26. dubna uplynulo 8 let od úmrtí **Otce Josefa Šimčíka** (+2002). Prosím, projevte mu svou vděčnost aspoň krátkou vzpomínkou v modlitbě.

*

9. května – neděle (DEN MATEK) – **Slovenská pouť na Mariastein** u Basileje – mše svatá ve **12.30** hod. Hlavním celebrantem je biskup **Dominik Tóht**.

*

29. května – sobota – ve WINTERTHURU – **společná mše svatá** všech národnostních skupin, které konají své pravidelné bohoslužby na území Winterthuru. Začátek v **17.00** hodin v kostele **St. Laurentius – Wülflingen**.

*

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkendu **3. a 4. července**; opět začínají **14. srpna** v 18.00 hod. ve Winterthuru a **15. srpna** v 10.00 hodin v Aarau a v 19.00 hod. v Zürichu. V době od **10.7. do 10.8. 2010** je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! (Dva týdny dovolené, týden duchovní cvičení na Sv. Hostýně, návštěva českých salesiánů). **Během prázdnin je možné navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu:** v neděli v **9.30** hodin, Liebfrauenkirche! (Na jiných místech NEJSOU!)

POZVÁNKA DO ŘÍMA: Každý rok se koná v Římě konference Náboženského sdružení krajanů VELEHRAD. Mohou však přijet i nečlenové sdružení a strávit společně týden ve „Věčném městě“. Konference trvá pouze jeden den, jinak se konají prohlídky Říma, návštěvy poutních bazilik, audience se Sv. Otcem, a také celodenní výlet do okolí zakončený ve Frascati u dobrého vína. Kdo by se z krajanů chtěl zúčastnit, ať se sám nahlásí v českém poutním domě Velehrad, 100 165 Roma, Via delle Fornaci 200. **T: 0039-06-636256**, nebo e-mail adresa: velehrad@libero.it ! Letos je pro krajany rezervován poutní dům od **3.10. do 9.10. 2010** ! Pobyť (nocleh + celodenní strava) stojí asi 30,-Euro na osobu a den, ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích. Dopravu letadlem nebo vlakem si zařizuje každý sám.

*

Slovenská národní pouť do Einsiedeln se letos koná **5. září 2010**. Začátek poutní mše ve **12.30** hodin. Hlavní celebrant je nový trnavský arcibiskup **Robert Bezák**.

*

12. září – WINTERTHUR–Rosenberg – **St. Ulrich** – **OASENFEST** – společná mše sv. národnostních skupin v **10.30** hod.; společný oběd: výběr z národních jídel; odpoledne *Sponzorenlauf* a vystoupení folklorních skupin.

